

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: V. Š., narozený X, bytem X,
zastoupený: JUDr. Ing. Pavel Cink, LL.M., MBA., advokát se
sídlem Veleslavínova 33, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 13.12.2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2021 č.j. PK-DSH/12143/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 13.12.2021, doručenou soudu dne 15.12.2021 prostřednictvím datové schránky se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2021 č.j. PK-DSH/12143/21, jehož kopie byla připojena, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále jen **správní orgán I. stupně**), ze dne 2.11.2021 č.j. MMP/365191/21 (dále jen **rozhodnutí správního orgánu I. stupně**), kterým se žalobci zadržuje řidičských průkazů č. EO 436056 vydaný dne 16.2.2021 Magistrátem města Plzně

pro řidičské oprávnění skupin vozidel „AM“, „B1“ a „B“ podle ust. § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o silničním provozu**), pro důvod dle ust. § 118a odst. 1 písm. f) téhož zákona.

2. V **žalobě** žalobce mimo jiné uvedl, že napadeným nezákonným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech. Dále uvedl, že již v rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces tím, že orgán, který vydal provedený záznam, nikterak nezkoumal správnost podkladů, na základě kterých bylo vydáno napadené rozhodnutí. Žalobce odkázal především na své vyjádření ze dne 24.11.2021, ve kterém uvedl, že má za to, že správní orgán postupoval v rozporu se zásadou materiální pravdy, kdy by měly správní orgány obecně zjistit pro vydání rozhodnutí spolehlivě skutkový stav věci a následně na základě skutkových zjištění vydat přezkoumatelné rozhodnutí. Správní orgán však dle žalobce této své povinnosti nedostál. Následně poukázal žalobce zejména na nesprávnost postupu správního orgánu I. stupně a stejně tak považuje za nesprávný postup žalovaného, kdy spolehlivě nebyl zjištěn skutkový stav věci, a to z důvodu, že ani jeden ze správních orgánů se nezabýval samotnou podstatou projednávané věci. Žalobce uvedl, že žalovaný se v rámci odůvodnění svého rozhodnutí vůbec nezabýval jeho námitkami a tvrzeními, kdy dle názoru žalobce toliko žalovaný překopíroval již v minulosti použité rozhodnutí a toliko doplnil nacionále žalobce, aniž by se blíže zabýval skutkovou podstatou věci. Úvahy, kterými se žalovaný ubírá, nemají oporu v listinných důkazech a jedná se toliko o tvrzení žalovaného. K tomuto žalobce uvedl, že po celou dobu správního řízení namítal, že se zasahujícími policejními orgány spolupracoval, dokonce se podrobil odběru krve a moči, nicméně na nátlak zasahujících policistů a z důvodu celkově vypjaté situace se nepodařilo odběr zrealizovat. Žalovaný se tímto argumentem nezabýval, respektive zabýval, avšak nereagoval na tvrzení žalobce a zejména pak svědecké výpovědi policistů, kteří ani nebyli přítomni při odběru krve a moči, neboť na místo následně přijela jiná hlídka. Správní orgán I. stupně provedl výslech pouze zasahujících policistů, kteří žalobce přímo zastavili, ti vypověděli ve svých výpovědích ze dne 1.11.2021, že u jednání, které je žalobci kladeno za vinu, nebyli. Stejně tak se správní orgán I. stupně a žalovaný nevypořádali s návrhem žalobce, že v jeho případě jsou dány podmínky pro upuštění od uložení správního trestu ve smyslu § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), dle kterého *„od uložení správního trestu lze upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě“*. Žalobce k tomuto dále uvedl, že doposud nebyl správně trestán za spáchání závažného přestupkového jednání a ani trestně stíhán, lze tedy důvodně očekávat, že samotné projednání věci před správním orgánem postačuje k nápravě žalobce. Pro žalobce je daná zkušenost velkým ponaučením, přičemž v jeho prospěch hovoří rovněž i skutečnost, že se správním orgánem po celou dobu řízení spolupracuje, přičemž pokud jde o tvrzení správního orgánu, že se nedobrovolně podrobil odběru biologického materiálu, tak má pak za to, že se dobrovolně podrobil, nicméně bez vlastního zavinění se odběr materiálu nezdařil. Žalovaný také nezohlednil majetkové a finanční poměry žalobce, jakožto skutečnost hodnou zvláštního zřetele a ve své podstatě taktéž nikterak nereflektoval skutečnost, že v době spáchání tvrzeného přestupkového jednání byl ve věku blízkému věku mladistvého. Žalobce pro svoji brigádnickou výdělečnou činnost potřebuje být mobilní a zadržení řidičského oprávnění mu tedy způsobuje nedozírné komplikace, kdy je plně odkázán na podporu jak finanční tak materiální ze strany své rodiny. Dále

žalobce shrnul, že na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalovaný a stejně tak ani správní orgán I. stupně dostatečně neposoudili jeho námitky. K tomu žalobce sdělil, že z rozhodnutí žalovaného nikterak nevyplyvá, že by zkoumal, zda důkazy, které shromáždil správní orgán I. stupně jsou způsobilým podkladem pro vydání rozhodnutí o zadržení řidičského oprávnění, což je dle jeho názoru pochybením žalovaného a napadené rozhodnutí tak trpí vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalobce uvedl, že má za to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho námitkou o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí vydaného správním orgánem I. stupně, neboť nedostatečně zhodnotil jeho argumenty v odvolání uvedené, kdy uváděl, že rozhodnutí vydané správním orgánem I. stupně ze dne 2.11.2021 pod č.j. MMP/365191/21 je nepřezkoumatelné, neboť z něj není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů, neboť pouze vycházel ze souhrnných zjištění, jimiž byl zjištěn skutkový stav současně na základě všech provedených důkazů, aniž by uvedl, na základě kterých konkrétních důkazů svá rozhodnutí činil a jakými úvahami se řídil, když nezohlednil ve svém rozhodnutí zejména žalobcem tvrzení skutečnosti, respektive k nim nezaujal žádné stanovisko. Dále žalobce znovu podotkl, že byl na svých právech zkrácen tím, že se žalovaný nikterak nevypořádal s jeho námitkami a svoje rozhodnutí dostatečně neodůvodnil. Z toho důvodu žalobce konstatoval, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, protože se žalovaný nevypořádal s důkazy žalobce, které potvrzují skutečnost, že zejména postup při odběru krve a moči nebyl proveden v souladu se zákonem, kdy takovýto postup dostatečně neodůvodnil a dále navrhované důkazy žalobce kvalifikovaným způsobem nepřezkoumával. Žalobce má napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nezákonné a nicotné, když řízení předcházející jejich vydání trpí takovými skutkovými i právními vadami, které mají za následek právě nezákonnost a nicotnost daných rozhodnutí. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí i předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátit žalovanému k novému projednání, požadoval i náhradu nákladů řízení bez specifikace.

3. **Žalobce společně s žalobou** také požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, ale jeho návrh byl zamítnut pravomocným usnesením soudu ze dne 11.1.2022 č.j. 17 A 101/2021-15.
4. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.12.2021 č.j. PK-DSH/12143/21** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správní orgán I. stupně, ze dne 2.11.2021 č.j. MMP/365191/21, jak uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku.
5. **V odůvodnění napadeného rozhodnutí** žalovaný shrnul následující popis průběhu správního řízení. Dne 22.7.2021 ve 21:28 hodin jel žalobce v Plzni jakožto řidič osobního vozidla tov. zn. Ford Focus RZ X, nejméně po vozovce ulice Klatovská třída do ulice Edvarda Beneše, kde byl v prostoru zastávky MHD Chodské náměstí zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Při silniční kontrole žalobce předložil potřebné doklady k provozu a řízení motorového vozidla. Dále se na místě silniční kontroly podrobil dechové zkoušce ke zjištění požití alkoholu přístrojem Drager, která byla negativní. Následně se na výzvu policistů podrobil orientačnímu testu, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou testem DrugWipe 5S, který byl pozitivní na skupinu látek AM/MET. Poté byl policistou vyzván podle zvláštního právního předpisu k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou a ve Fakultní nemocnici Plzeň se podrobil lékařskému vyšetření, v jehož rámci se

však odmítl podrobit odběru krve ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou.

Ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce namítal, že se neztotožňuje s právní argumentací správního orgánu I. stupně, že byly splněny podmínky pro zadržení řidičského průkazu v souladu s ust. § 118a odst. 1 písm. f) a § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu. Dále konstatoval, že pokud jde o vyličení rozhodných událostí, tak se po zastavení policejní hlídkou dobrovolně podrobil orientačnímu vyšetření na přítomnost návykových látek soupravou DrugWipe 5S a s výzvou policisty k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu, a to moči a krve, souhlasil a plně s policejním orgánem spolupracoval, když se nechal odvézt do zdravotnického zařízení Fakultní nemocnice Plzeň, interní ambulance, Edvarda Beneše 1128/13, 30100 Plzeň (dále jen **zdravotnické zařízení**), aby se zde podrobil danému vyšetření. K danému žalobce uvedl, že vyšetření moči nebyl schopný minimálně 30 minut, přičemž o daném informoval policejní orgán a navrhl, že by se více napil, policejní orgán však tomu to návrhu nevyhověl s odvoláním na zákaz podávání jakýkoliv látek. Žalobce poukázal na to, že se chtěl podrobit odběru moči, nicméně odběr této látky nebyl možný. Dále žalobce uvedl k odběru krve, že se mu řádně podrobil, když mu byla "napíchnuta" žíla pravé ruky. Následně však bez jeho zavinění netekla žádná krev, když ošetřující lékařka navrhla odběr z levé ruky, žalobce odběr odmítl, a to z toho důvodu, že pociťoval zvýšenou úzkost, stres a únavu a neuvědomil si, že odmítnutím odběru z dalších končetin, se vystavuje vysoké správně-právní sankci, kdy o daném nebyl poučen policejním orgánem. Správní orgán I. stupně uzavřel, že stěžejním pro posouzení, zda při řízení motorového vozidla byl návykovou látkou ovlivněn či nikoli, je právě provedení odběru vzorku žilní krve a její následné zkoumání. Žalobce se s názorem správního orgánu I. stupně, že v případě, kdy se řidič přes výzvu odběru krve podrobit odmítne, byť až v případě druhého odběru, nezbyvá než na věc pohlížet tak, že se odmítl podrobit vyšetření ke zjištění ovlivnění návykovou látkou coby celku, neztotožnil a připomněl, že s policejním orgánem plně spolupracoval, a to i v otázce dobrovolnosti podrobení se odběru biologického materiálu. Dle jeho názoru pak daná situace nemůže být posouzena stejně, jako kdyby se odmítnul zcela podrobit odběru materiálu, neboť sám svým jednáním umožnil odběr biologického materiálu dle instrukcí personálu zdravotnického zařízení, odběru se podrobil, trávil ve zdravotnickém zařízení s policejním orgánem čas a energii, kdy jej dané velmi psychicky i fyzicky vyčerpalo a není pak jeho vinou, že se odběr nezdařil. Dále žalobce upozornil na skutečnost, že události toho dne byly poněkud vypjaté, kdy se pohádal se svou přítelkyní, přičemž jeho následné zastavení policejní hlídkou celou situaci spíše zhoršilo a celá situace vyeskalovala při odběru krve; zdůraznil, že není a nikdy nebyl uživatelem omamných, psychotropních ani jiných návykových látek, a to zejména pervitinu, když sám je aktivním sportovcem, kulturistou, který navštěvuje fitness téměř každý den, přičemž zároveň velmi pečlivě dbá o vlastní jídelníček a zejména pak o to, jaké konkrétní látky užívá, kdy si velmi dobře uvědomuje účinky jednotlivých látek na fungování lidského těla.

Stejně tak jako v žalobě uvedl žalobce v odvolání proti rozhodnutí I. stupně, že ve výměře správního trestu spočívajícího v zákazu řízení a uložení správní pokuty měl správní orgán I. stupně zohlednit výše uvedené skutečnosti, když dle něho uložená správní pokuta příkazem tyto bez dalšího nezohlednila, a z toho důvodu považuje žalobce trest pokuty za nepřiměřeně přísný, stejně tak jako zákaz řízení, a dále pak uvedl, že správní orgán I. stupně se nikterak nevypořádal s jeho návrhem, že v jeho případě jsou dány podmínky pro

upuštění od uložení správního trestu dle § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., jak byl citován výše. Podmínky pro upuštění od uložení správního trestu jsou zde dle žalobce dané vzhledem k závažnosti přestupku, jeho spáchání a zejména k osobě odvolatele, který doposud nebyl správně trestán za spáchání závažného přestupkového jednání a ani stíhán trestně lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačuje k jeho nápravě, pro kterého je daná zkušenost velkým poučením, přičemž v jeho prospěch hovoří rovněž i skutečnost, že se správním orgánem po celou dobu řízení spolupracuje, přičemž pokud jde o tvrzení správního orgánu, že se nedobrovolně podrobil odběru biologického materiálu, tak má pak za to, že se dobrovolně podrobil, nicméně bez vlastního zavinění se odběr materiálu nezdařil.

Dále žalovaný uvedl, že si je vědom, že zadržení řidičského průkazu je významný a velmi citelný zásah do práv žalobce, proto musí být dodrženy veškeré zásahy správního řízení, a tedy musí být zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a z napadeného rozhodnutí musí být jednoznačné na základě jakých důkazů a podkladů správní orgán I. stupně rozhodoval, jaké skutečnosti z nich vyplývají a jak tyto podklady hodnotil. Dále k tomuto žalovaný uvedl, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se žalobce po pozitivním orientačním testu, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, spočívající v lékařském vyšetření spojeným s odběrem krve.

Žalovaný se plně ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně týkajícího se odběru krve a odkázal na něj tak, že: „K tomuto správní orgán uvádí, že lze jmenovanému přisvědčit, že se lékařskému vyšetření částečně podrobil, o čemž svědčí zejména žádost o lékařské a toxikologické vyšetření. Právě tento písemný podklad, spolu se zprávou vyšetřující lékařky, v návaznosti na oznámení přestupku, však nezpochybnitelně prokazují, že stěžejní část lékařského vyšetření, tedy odběr vzorku krve, jmenovaný nestrpěl. Správní orgán nemá důvod pochybovat o tom, že ne vinou jmenovaného se první pokus o odběr krve ze strany zdravotnického personálu nezdařil. To jej však nemohlo zbavit povinnosti podrobit se opakovanému pokusu z druhé paže. K tomuto správní orgán uvádí, že ze své praxe jsou mu známy případy, kdy se ani po opakovaných pokusech odběr vzorku krve u pacienta nezdařil a další pokusy o odběr byly ukončeny ze strany zdravotnického personálu. Za takové situace pak nelze pacientovi klást za vinu, že se kompletnímu lékařskému vyšetření nepodrobil. Taková situace však v případě jmenovaného nenastala a důvodem ukončení lékařského vyšetření byl jeho odmítavý postoj k druhému pokusu o odběr vzorku krve. K tomuto správní orgán dále dodává, že stěžejním pro posouzení, zda při řízení motorového vozidla byl návykovou látkou ovlivněn či nikoli, je právě provedení odběru vzorku žilní krve a její následné zkoumání. V případě, že řidič se přes výzvu odběru krve podrobit odmítne, byť až v případě druhého odběru, nezbyvá než na věc pohlížet tak, že se odmítl podrobit vyšetření ke zjištění ovlivnění návykovou látkou coby celku.“ Dále žalovaný shrnul, že žalobce byl vyzván k odběru krve zcela v souladu se zákonem a tím, že odmítnul opakovaný odběr krve, naplnil důvod pro zadržení řidičského průkazu. Skutečnost, že žalobce pociťoval zvýšenou úzkost, stres a únavu je v tomto případě zcela irelevantní. Dle žalovaného měl být odběr krve proveden ve zdravotnickém zařízení lékařkou, která byla jedinou oprávněná posoudit zdravotní rizika při odběru krve žalobce. Odběr krve je pak nedílnou součástí lékařského vyšetření při ovlivnění jinou návykovou látkou. Tím, že žalobce odmítl odběr krve, se nepodrobil lékařskému vyšetření v jeho celku.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že byl naplněn důvod pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu,

s tím se žalovaný plně ztotožnil, neboť v předmětném správním řízení správní orgán posuzuje jen, zda byl naplněn některý ze zákonných důvodů pro zadržení řidičského průkazu a zda postup při zadržení řidičského průkazu byl v souladu s uvedenými ustanoveními zákona o silničním provozu. Dále žalovaný zdůraznil, že v řízení o zadržení řidičského průkazu přitom nepřísluší správnímu orgánu jakkoli hodnotit otázku viny za přestupek, která není ani kritériem pro zadržení řidičského průkazu, formy zavinění přestupku či případné uložené tresty. Dle žalovaného rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu je předběžným opatřením, které ale (dle ustálené judikatury) není rozhodnutím předběžné povahy. Žalovaný uvedl, že mezi řízením o zadržení řidičského průkazu a řízením o přestupku či o trestném činu nejsou splněny podmínky věcné a časové souvislosti s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) sp. zn. 7As 69/2008 ze kterého také vyplývá, že smyslem zadržení řidičského průkazu je zamezit osobě řídit motorová vozidla, dokud nebude o jejím skutku rozhodnuto, zatímco smyslem přestupkového či trestního řízení je potrestat pachatele za spáchaný protiprávní čin a vést jej k nápravě. Žalovaný uvedl, že z výše uvedeného rozsudku vyplývá, že smyslem zadržení řidičského průkazu je zamezit osobě řídit motorová vozidla, dokud nebude o jejím skutku rozhodnuto, zatímco smyslem přestupkového či trestního řízení je potrestat pachatele za spáchaný protiprávní čin a vést jej k nápravě. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že na základě provedených důkazů v řízení, bylo prokázáno, že se žalobce odmítl podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, a z toho důvodu mu byl zadržen řidičský průkaz. Skutečnost, že se žalobce odmítl podrobit opakovanému odběru krve, neboť první pokus o odběr nebyl úspěšný, nezpochybňuje ani sám žalobce. Následně žalovaný upozornil žalobce na to, že skutkové námítky, včetně námitek týkajících se míry zavinění, i návrhy a žádosti týkající se případné výše uložených trestů, může uplatňovat v řízení o přestupku jako takovém. Na závěr žalovaný uzavřel, že shodně jako správní orgán I. stupně zkoumal toliko splnění podmínek pro zadržení řidičského průkazu. Rozhodnutí ve věci samé, tedy o přestupku, je předmětem jiného řízení. Z výše uvedených důvodů tak žalovaný rozhodl, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

6. **Žalovaný** ve svém vyjádření k žalobě dne 10.1.2022 uvedl, že námítky uvedené žalobcem v žalobě hodnotí jako nedůvodné s tím, že žalobce již obdobné námítky uváděl v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z toho důvodu, uvedl, že se již k námítkám dostatečným a vyčerpávajícím způsobem vyjádřil ve svém rozhodnutí, na které v plném rozsahu odkázal. Na závěr žalovaný uvedl, že s odkazem na napadené rozhodnutí žalovaného a na rozhodnutí správního orgánu I. stupně hodnotí žalobu jako nedůvodnou, proto navrhl, aby bylo rozhodnuto tak, že se žaloba zamítá. V neposlední řadě žalovaný sdělil soudu, že s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání souhlasí.
7. **Ze správního spisu** vedeného v této věci soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2021 i v jeho vyjádření ze dne 10.1.2022 k žalobě odpovídají obsahu spisu. Ze spisu dále vyplývá, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2021 bylo doručeno zástupci žalobce dne 8.12.2021 podle doručky datové zprávy.
8. Žalobce ve svém podání ze dne 31.1.2022 sdělil soudu, že nesouhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Následně po nařízení jednání na den 28.4.2022 žalobce sdělil soudu podáním ze dne 19.4.2022, že souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání.
9. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné

správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

10. Podle § 5 odst. 1 písm. g) **zákona o provozu na pozemních komunikacích**, je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen **jiná návyková látka**).
11. Dle § 118a odst. 1 písm. f) **zákona o silničním provozu** může policista při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen **technický prostředek**) nebo odtažením vozidla, jestliže řidič se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.
12. Podle § 118b odst. 1 **zákona o silničním provozu** je policista oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Po zadržení řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů, u zahraničních řidičů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.
13. Dle § 118c odst. 1 **zákona o silničním provozu** obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Rozhodli-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení registru řidičů držitele řidičského oprávnění a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově.
14. Při přezkoumávání rozhodnutí zdejší soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak je stanoveno v § 75 odst. 1. s.ř.s.
15. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí z důvodů v ní uvedených, zdejší soud však žalobu neshledal důvodnou s ohledem na níže uvedené. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
16. Nejprve soud zdůrazňuje skutečnost, že rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu není meritorním rozhodnutím o přestupku. Zadržení řidičského průkazu tedy nepředstavuje správní trest. Tyto skutečnosti vyplývají nejen z právní úpravy ale také z rozsudku NSS ze dne 8.12.2009 č.j. 7 As 69/2008-47, v němž je uvedeno, že: „*Smyslem zadržení řidičského průkazu je zamezit osobě řídit motorová vozidla, dokud nebude o jejím skutku rozhodnuto. Smyslem přestupkového či trestního řízení je potrestat pachatele za spáchání protiprávní čin a vést ho k nápravě. Není rozhodující, že důvodem pro rozhodnutí o zadržení řidičského*

průkazu je pravděpodobnost uložení sankce/trestu zákazu řízení motorových vozidel. Rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu totiž má vlastní zákonné podmínky, vede se o něm samostatné řízení a vybočení z jejich rámce není předmětem přezkumu v žádném dalším řízení; z časového i věcného hlediska toto rozhodnutí tedy nepředchází žádnému konečnému rozhodnutí s obdobným hmotněprávním obsahem.“

17. Soud souhlasí s žalobcem v tom, že žalovaný i správní orgán I. stupně se nezabývali některými jeho námitkami a tvrzeními, avšak dle názoru soudu se nezabývali pouze námitkami a tvrzeními, ke kterým jim nenáleží se vyjadřovat, proto žalovaný, rovněž i správní orgán I. stupně, upozornil žalobce na to, že s námitkami, které souvisí s uložením správních trestů a prokázání spáchání přestupků, se vypořádá správní orgán v řízení o přestupku, jak je uvedeno níže. Soud však shledal, že se žalovaný dostatečně zabýval a vyjádřil k námitkám a tvrzením žalobce souvisejícími s řízením o rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu. Z těchto důvodů je nedůvodná námitka žalobce, že se žalovaný nezabýval jeho námitkami a tvrzeními.
18. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně se nevypořádal s jeho návrhem, že v jeho případě jsou dány podmínky pro upuštění od uložení správního trestu ve smyslu § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Soud si s tvrzením žalobce dovoluje nesouhlasit, když shledal vypořádání se s tímto návrhem v rozhodnutí správního orgánu I. stupně na str. 5 v odst. 2, kde správně uvedl, že: *„Ostatní námitky týkající se uložených správních trestů a prokázání spáchání ostatních přestupků jmenovaného budou vypořádány v samostatně vedeném řízení o skutku jako takovém, neboť s řízením o zadržení řidičského průkazu nesouvisí.“* Jak již soud výše uvedl, zadržení řidičského průkazu není správním trestem a není tedy možné od něj ve smyslu výše zmíněného paragrafu upustit. V případě, že by se jednalo o správní trest, mohly by se pak správní orgány i soud blíže zabývat věkem žalobce a způsobem, jakým žalobce vykonává svoji brigádnickou výdělečnou činnost. Zde se ale jedná o zadržení řidičského oprávnění a není proto nutné tyto skutečnosti blíže zkoumat. Z toho důvodu shledal soud námitku za nedůvodnou.
19. K námitce žalobce, že se zasahujícími policejními orgány spolupracoval tak, že se podrobil odběru krve a moči, a není jeho vinou, že se odběr nepodařilo zrealizovat, soud uvádí, že žalobce sám v řízení před správními orgány uvedl, že po prvním nezdařeném pokusu odběru krve odmítl provedení dalšího odběru z druhé ruky, a to z důvodu, jak uvedl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, že začínal pociťovat zvýšenou úzkost, stres a únavu. Soud k tomuto odkazuje na rozsudek NSS ze dne 14.5.2015 č.j. 9 As 268/2014-55, ve kterém se NSS zabýval úmyslným znemožněním opakovaného odběru krve a jeho následným odmítnutím, a to tak, že uvedl: *„Údajný strach z jehel, který stěžovatelka deklarovala, není pro povinnost podstoupit odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem krve, ani pro odpovědnost za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích, relevantní. Její tvrzení bylo zcela obecné a ničím nepodložené, stěžovatelka ani netvrdila, jakým způsobem by odběr krve byl nebezpečný pro její zdraví. Lékař, který zdravotní rizika hodnotí, zdravotní důvody znemožňující provedení odběru krve neshledal. Stěžovatelka tedy byla povinna vyšetření podstoupit, jakkoliv jí mohlo být nepříjemné, a svým tvrzením se nemohla zprostit odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích.“* V uvedeném rozhodnutí stěžovatelka podstoupila více odběrů, ale nakonec odmítla odběr znovu opakovat. V souladu s rozsudkem NSS zdejší soud uvádí, že žalobce byl povinen podrobit se i opakovanému odběru krve, a to bez ohledu na to, jak moc nepříjemně se cítil. Samotná

kooperace s policejními orgány v počátku nemění konečné odmítnutí odběru krve, proto soud tuto námitku žalobce považuje také za nedůvodnou.

20. Dále žalobce namítal, že správní orgán I. stupně provedl k důkazu výslech zasahujících policistů, kteří jej přímo zastavili, avšak u jednání, které je kladeno správními orgány žalobci za vinu, tito policisté nebyli, což potvrdili v rámci svých výpovědí ze dne 1.11.2021. Soud z předložené spisové dokumentace ani z rozhodnutí správních orgánů nezjistil, že by byl v tomto řízení o rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu proveden důkaz výpovědí zasahujících policistů, kteří žalobce zastavili, či těch, kteří žalobce převezli do zdravotnického zařízení. Soud může jen předpokládat, že takovýto důkaz byl proveden správním orgánem v řízení o přestupku jako takovém. Z toho důvodu soud znovu žalobci připomíná, že se jedná o dvě samostatná a oddělená řízení. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to především ze str. 3, jasně vyplývá, že bylo rozhodováno především na základě úředního záznamu zakročujících policistů, kteří žalobce zastavili, dále pak z úředního záznamu zakročujících policistů, kteří zajišťovali převoz žalobce do zdravotnického zařízení, z potvrzení o zadržení řidičského průkazu, jehož tiskopis žalobce podepsal, a ze zprávy o návštěvě ambulance/ordinace vyhotovené dne 22.7.2021 MUDr. T. P., vyšetřovací lékařskou. Na str. 5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak správní orgán jasně popisuje, jaký způsobem došlo k hodnocení jednotlivých důkazů. Soud má za to, že v tomto případě byl na základě listinných důkazů jasně zjištěn skutkový stav věci, správní orgány se dostatečně zabývaly samotnou podstatou věci. K tomu soud dodává, že zcela chápe, že pokud si žalobce opakovaně zaměňuje dvě různá řízení před správními orgány, může mít pak za to, že se správní orgány dostatečně nezabývaly samotnou podstatou věci či nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav věci. Soud si je na rozdíl od žalobce vědom, jakou věc posuzuje a shledává, že správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav věci, řádně provedly důkazy a hodnocení důkazů, které také oba správní orgány dostatečně popsaly ve svých rozhodnutích. Z toho důvodu považuje soud tyto námitky žalobce za nedůvodné.
21. K námitce žalobce, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se ve svém rozhodnutí nevypořádal zejména s důkazy žalobce, které potvrzují skutečnost, že zejména postup při odběru krve a moči nebyl proveden v souladu se zákonem, kdy takovýto postup dostatečně neodůvodnil a dále navrhované důkazy žalobce kvalifikovaným způsobem nepřezkoumával, soud uvádí, že žalobce ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nenavrhoval provedení žádných nových důkazů. Soud z předložených správních spisů zjistil, že žalobce navrhoval provedení důkazů v řízení před správním orgánem I. stupně, kde navrhoval provedení důkazu kamerovým záznamem z paluby vozidla zasahujících policistů a výpovědí svědků A. B. (matky žalobce) a R. B. Dle § 52 správního řádu platí, že: *„Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.“* Správní orgán má naopak povinnost ve smyslu druhé věty citovaného ustanovení rozhodnout, které důkazy ve věci provede a které nikoli, a ovšem toto své rozhodnutí také náležitě odůvodnit. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se jedná o základní náležitost odůvodnění správního rozhodnutí. Je pravdou, že pokud by správní orgán I. stupně neodůvodnil své rozhodnutí zamítnout provedení důkazu kamerovým záznamem z paluby vozidla zasahujících policistů a výpovědí svědků A. B. (matky žalobce) a R. B., zatížil by své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. V tomto případě, se ale správní orgán I. stupně vypořádal s tímto požadavkem, a to na str. 4 a 5 svého rozhodnutí. Z toho důvodu považuje soud tuto námitku také za nedůvodnou.

22. S ohledem na shora uvedené soud žalobní námitky žalobce neshledal důvodnými. Po přezkoumání obou správních rozhodnutí a celé spisové dokumentace má zdejší soud za to, že správní orgán I. stupně shromáždil veškeré dostupné podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci a zjistil tak skutkový stav bez dalších pochybností a shromážděné podklady pak správní orgány hodnotily jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti tak, aby sjednotily sled událostí. Své úvahy a závěry oba správní orgány řádně a zcela vyčerpávajícím způsobem odůvodnily, přičemž z odůvodnění obou rozhodnutí jasně vyplývá, k jakým důkazům přihlížely a jak je hodnotily. Obě správní rozhodnutí jsou logicky a přesvědčivě odůvodněna, proto je zdejší soud hodnotí jako souladná se zákonem a se zásadami správního práva.
23. Žalovaný se ve svém rozhodnutí dostatečně zabýval zjištěným skutkovým stavem vzhledem k námitkám uplatněným ve včasném odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž zhodnotil, že tento byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností a bylo tak prokázáno že se žalobce po pozitivním orientačním testu, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, spočívající v lékařském vyšetření spojeným s odběrem krve, přičemž se mělo jednat o další odběr krve z druhé ruky. Také zhodnotil procesní postup správního orgánu I. stupně a neshledal žádná pochybení ani porušení procesních práv žalobce.
24. Soud souhlasí se žalovaným, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zákonné a plně přezkoumatelné. Dále soud konstatuje, že žalovaný se při svém rozhodování zabýval všemi odvolacími námitkami žalobce, též řádně přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí, jakož i celé správní řízení, které předcházelo jeho vydání, tudíž postupoval v souladu se zákonem, přičemž nezjistil žádná pochybení, která by byla způsobilá pro zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stejně tak soud nezjistil žádná pochybení správních orgánů, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2021 či předcházejícího rozhodnutí ze dne 2.11.2021.
25. Závěrem zdejší soud uvádí, že žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí podrobně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám žalobce, současně hodnotil všechny důkazy a rovněž popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o jaké důkazy opřel svá skutková zjištění a kterými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil, a to vše v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), tudíž jeho rozhodnutí je zcela srozumitelné.
26. Soud taktéž neshledal, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné, jak obecně namítal žalobce, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem a v souladu s platnou právní úpravou.
27. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), když žádný z žalobních bodů neshledal důvodným, jak uvedeno shora.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný však žádné náklady řízení neuplatnil, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.)

Plzeň 27. dubna 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně